

ผู้ที่ได้รับเชื่อบางรายอาจไม่ปรากฏอาการ แต่บางรายอาจมีอาการขั้นรุนแรงอย่างเฉียบพลัน ถึงตายได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเชื้อแต่ละชนิด สาเหตุการ ตายมักมาจาก ตับและไตล้มเหลว หรือการตัน ของหัวใจผิดปกติเนื่องจากการติดเชื้อที่กล้ามเนื้อ หัวใจ

ผู้สัมผัสผู้ป่วยควรปฏิบัติอย่างไร?

...แม้ว่ายังไม่เคยพบการติดต่อของโรคนี้ จากคนสู่คนโดยตรง แต่เชื่อนี้มักถูกขับออกมาใน ปัสสาวะผู้ป่วยได้นาน 1 เดือน หรืออาจนานถึง 11 เดือน ผู้ที่ดูแลผู้ป่วยจะต้องระมัดระวังการ สัมผัสเลือดและสารคัดหลั่งจากผู้ป่วย สิ่งของ เครื่องใช้ที่ปนเปื้อนปัสสาวะผู้ป่วยต้องนำไป ทำลายเชื้อก่อน

การป้องกันให้ปลอดภัยจากโรคเลปโตสไปโรซิส

- ✦ ถ้าจำเป็นต้องแช่หรือลุยน้ำที่อาจมีการปนเปื้อนเชื้อจากปัสสาวะสัตว์นำโรค ควรสวมรองเท้าบู๊ต
- ✦ ให้การป้องกันโรคแก่ผู้ที่ทำงานเสี่ยงต่อโรค เช่น ใช้ถุงมือยาง, รองเท้าบู๊ต เป็นต้น
- ✦ ตรวจสอบแหล่งน้ำ, ดิน, ทราย ที่อาจปนเปื้อนเชื้อ ถ้าเป็นน้ำในท่อระบายน้ำ ควรล้างท่อระบายน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อออกไป
- ✦ ถ้าพบสัตว์ติดเชื้อต้องแยกออก เพื่อป้องกันไม่ให้แพร่เชื้อไปยังสัตว์อื่น หรืออาจเกิดการปนเปื้อนเชื้อในที่อยู่อาศัย สถานที่ทำงาน แหล่งพักผ่อนท่องเที่ยว
- ✦ ฉีดวัคซีนป้องกันโรคแก่ปศุสัตว์ เช่น โค กระบือ และสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข จะช่วยป้องกันโรคได้ แต่ป้องกันการติดเชื้อและขับเชื้อทางปัสสาวะไม่ได้ วัคซีนที่ใช้ต้องมีชนิดของเชื้อที่พบมากในท้องถิ่นนั้น จึงป้องกันโรคได้ดี
- ✦ บางประเทศใช้การฉีดวัคซีนป้องกันโรคแก่คนงานและผู้ประกอบอาชีพที่เสี่ยงต่อโรคสูง

โรคฉี่หนู (leptospirosis)

งานสาธารณสุข สำนักปลัด
เทศบาลตำบลบ้านยาง
อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

โรคฉี่หนู (เล็ปโตสไปโรซิส)

เป็นโรคหนึ่งซึ่งมักมีการระบาดในฤดูฝน โดยเฉพาะแหล่งที่มีน้ำท่วมขัง พบได้ทั่วโลกทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท ผู้ที่เป็นโรคนี้อส่วนใหญ่มักมีอาชีพเป็นเกษตรกร เช่น ชาวนา ชาวไร่ เลี้ยงสัตว์ ทำเหมืองแร่ ผู้ที่ชอบเดินป่า และผู้ที่มีประวัติเดินลุย/แช่ในน้ำท่วมขัง จัดเป็นกลุ่มเสี่ยงสูง มักพบในผู้ชายมากกว่าผู้หญิงมากกว่า 2 เท่า

โรคนี้อพบในสัตว์ชนิดใดบ้าง?

เชื้อ เล็ปโตสไปโรซิส เป็นเชื้อที่พบบ่อยในสัตว์หลายชนิด โดยเฉพาะหนู โค กระบือ สุกร และสุนัข

โรคนี้สามารถป้องกันได้ นะครับ...

การเกิดโรคเล็ปโตสไปโรซิส

คนติดโรคนี้ได้โดยการสัมผัสเชื้อใน ปัสสาวะหรือส้วมน้ำ ที่มีเชื้อปนเปื้อน หรือติดเชื้อจากการกินอาหารหรือสิ่งอื่นๆที่ปนเปื้อนเชื้อจากปัสสาวะของสัตว์ที่ขับถ่ายออกมา ซึ่งการที่คนไปสัมผัสน้ำที่แช่ขังจึงอาจได้รับเชื้อนี้เข้าสู่ร่างกายได้ทางผิวหนังที่มีบาดแผลหรือรอยถลอก ผิวหนังที่ชุ่มน้ำจากการแช่นานอาจทำให้ผิวหนังบาง เชื้อสามารถไชผ่านผิวหนังได้ง่ายขึ้น และอาจติดเชื้อนี้ผ่านทางเยื่อบุต่างๆ เช่น เยื่อบุตา ปาก และจมูก เสียชีวิตได้...

อย่าลืม!!

ล้างมือบ่อยๆก่อนและหลังทำกิจกรรม

อาการของโรค

เมื่อได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกายแล้ว อีกประมาณ 10 วัน หรืออยู่ในช่วง 4 - 19 วัน ก็จะแสดงอาการดังนี้

- ไข้เฉียบพลัน
- ปวดศีรษะรุนแรง
- หนาวสั่น
- ปวดกล้ามเนื้ออย่างรุนแรงโดยเฉพาะน่องและโคนขา
- ตาอักเสบ แดง
- อาจมีไข้ติดต่อกันหลายวันสลับกับระยะไข้ลด
- เยื่อหุ้มสมองอักเสบ
- มีผื่นขึ้น
- มีจุดเลือดออกตามผิวหนังและเยื่อบุ
- ตับโต
- ไตวาย
- ดีซ่าน
- ความรู้สึกสับสน ซึม
- อาจมีอาการทางระบบหายใจ
- อาจมีอาการไอเป็นเลือด